

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΓΟΡΓΟΫΠΗΚΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ, ΙΕΡΑ, ΜΟΝΗ, ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΗΣ

ΠΡΟΣΕΤΙ ΔΕ
ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΕΝ ΤΩ ΤΕΛΕΙ

ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΥΠΟΝ
ΥΠΟ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ

ΑΥΞ. ΑΡΙΘ. ΕΚΔ.

22

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΚΟΙΝΩΤΗΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ—ΑΘΩ
1937 ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ 1937

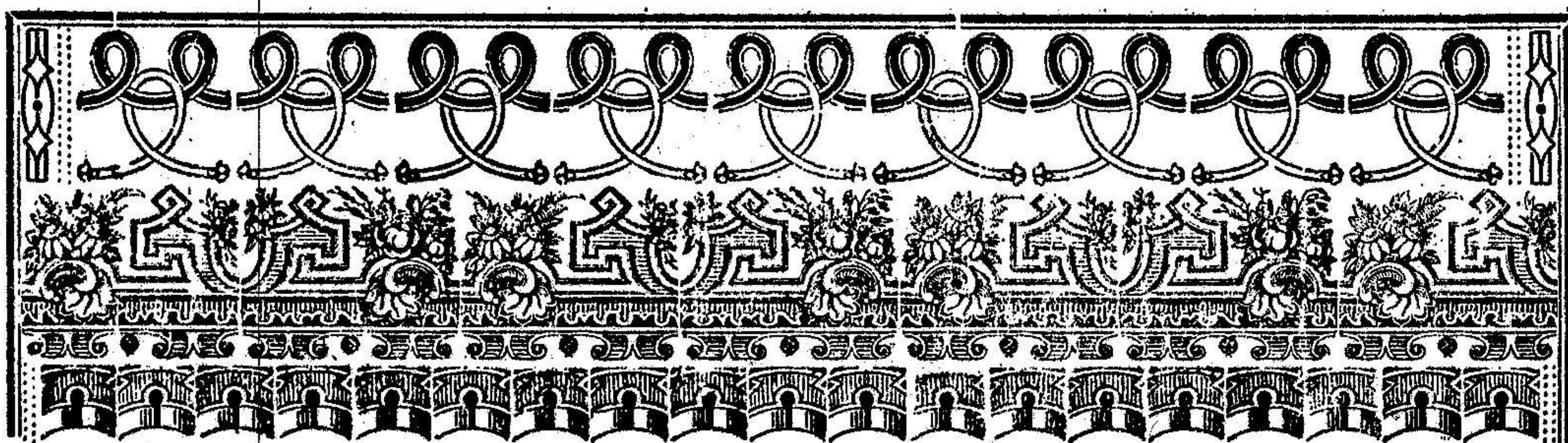

Η

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΓΟΡΓΟ·Υ·ΠΗΚΟΟΥ

ΕΥΡΗΤΑΙ ΕΝ ΤΗ· ΙΕΡΑ· ΜΟΝΗ· ΤΟΥ ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΓΟΡΓΟΥ ΠΗΚΟΥ

ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΩ Α'.

Ἐπιτελοῦμεν τὴν ἑτησίαν Σύναξιν τῆς Ὑπερευλογημένης
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας
τῆς ἐπικαλουμένης Γοργοῦ Πήκου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ.

Εἰς τὸ ἱκύνει ἐκέκραξα.

Ἰστώμεν Στίχ. Δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα.

Στιχηρὰ Πρὸςόμεια.

Ἦχος Α'. Ἦχνεύφημοι μάρτυρες.

Κροτήσωμεν σήμερον φαιδρῶς, Ἑορτὴν ὑπέρ-
λαμπρον, τὴν Θεοτόκον δοξάζοντες, τὴν ἀνα-
βλύζουσαν, δωρεῶν αὐλῶν, κρουνηδὸν τὰς χάριτας,
τοῖς πίστει ἄρραγεῖ ἀνακράζουσι: Γοργοῦπήκοε, σύ εἰ-
σκέπη καὶ ἀσφάλεια, τῶν τιμώντων, τὴν θείαν Εἰ-
κόνα Σου.

Πηγὴ ἰαμάτων δαφιλῆς, πέτρα θεολάξευτος, ὡς
ἀληθῶς ἀναδέδεικται, ἢ ἡλιόμορφος, Ἀχραν-

τε Εἰκὼν Σου, ὡς νέκταρ ἀθάνατον, ὡς μάννα ψυχο-
τρόφον παρέχουσα, Γοργοῦπήκοε, τῆς ἀφάτου εὐ-
σπλαγχνίας σου, τοῖς αἰτοῦσι, τὴν θείαν ἐνέργειαν.

Αυχνία φωτὸς τοῦ πατρικοῦ, ὡς νεφέλην πάμφω-
τον, ζωοδωρήτως ἐφήπλωσας, τὰς τῆς Εἰκό-
νος Σου, αὐλοῦς ἀκτίνας, δι' ὧν κάμοῦ φώτισον, τὰ
ὄμματα θερμῶς ἀνεβόα σοι, Γοργοῦπήκοε, ὁ παιδεύ-
σει σου γενόμενος, τῆς σῆς δόξης, κῆρυξ διαπρύσιος.

Ὡς πρύτανιν Κόρη καὶ φρουρόν, ὡς λιμένα ἀκλυ-
στον, Δοχειαρίου σέ εὐρατο, Μονὴ ἡ ἐνδοξος·
ὅθεν εὐχαρίστως, μέλπει τῶν θαυμάτων σου, τὴν
χάριν Θεοτόκε τὴν ἀφθονον, καὶ πόθῳ κράζει σοι:
εὐμενὲς οὓς τεῖνε πάντοτε, τοῖς σοῖς δούλοις, ὡς Γορ-
γοῦπήκοος.

Δόξα καὶ Νῦν. Ἦχος Α'.

Τῆς ἀρρήτου οὐσίας τὸ τέμενος, τὴν Θεοχώρητον
παστάδα, ἐξ ἧς ὁ λόγος ὠμοιώθη βροτοῖς, τὴν
Θεοτόκον Μαρίαν, χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν· αὕτη
γὰρ κατ' ἐξαίρετον τρόπον, ἀρωγὸς ἡμῶν καὶ κηδε-
μῶν, ὡς ἀψευδῶς ἐπηγγείλατο ἀναδέδεικται· ὅθεν
καὶ τὸν ὀλοφαῆ αὐτῆς χαρακτῆρα, κεκαθαρμέναις

έννοίαις προσκυνούντες, σὺν τῷ Δαυΐδ βοήσωμεν:
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη πανταχοῦ, περὶ τῆς θείας Εἰ-
κόνοσ σου, Γοργοῦπήκοε Δέσποινα· ἰαμάτων γὰρ
βλυστάνει ποταμούς, καὶ λυτροῦται πάσης θλίψεως,
τοὺς ὀρθοδόξως προσιόντας σοι.

Φῶς ἐλαρόν... κ.τ.λ.

Εἰς τὸν Στίχον. Στεχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος Β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθαῖ...

Χάρις ζωαρχική, ὡς δρόσος προΐουσα, ἐκ τῆς Μορ-
φῆς σου Κόρη, ἀρδεύει καὶ εὐφραίνει, τὰς
αὐλάκας τῆς Ποίμνης σου.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ καὶ ἵδε, καὶ κλῖνον
τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς
τοῦ κάλλους σου.

Ω βάθους σου Ἀγνή, προνοίας ἀνεκφράστου!
Σὺ γὰρ γοργῶς ἀκούειν, ἐνθέως ἀπεφήνω, τῶν
ἐπιβοωμένων σε.

Στίχ. Τὸ προσωπὸν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στέφανον χρυσαυγές, Μονὴ Δοχειαρίου, τὴν
σὴν λαμπρὰν Εἰκόνα, Παρθένε κεκτημένη,
ἀγάλλεται τῇ δόξῃ σου.

Δόξα. "Ομοιον.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρός, ἐν σοὶ κατασκηνώσας,
Πνεύματος ἐπελεύσει, ἐστίαν σε δεικνύει, ζω-
ῆς Γοργουπήκοε.

Καὶ νῦν. "Ομοιον.

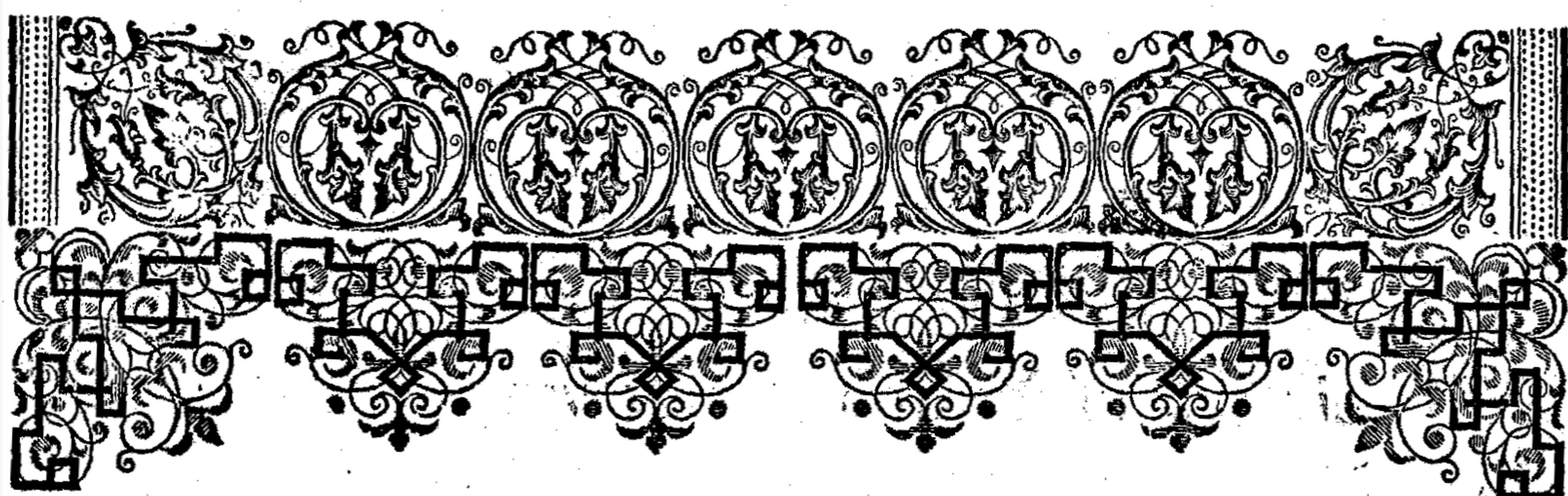
Πλήρου διαπαντός, Θεογεννητορ Κόρη, τὴν
σὴν ἐπαγγελίαν, καὶ φύλαξ ἡμῶν ἔσο, καὶ
βοηθός ἐν θλίψεσι.

Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον... Παναγία Τριῖς κ.λ.π.
καὶ τὸ Ἀπολυτίκειον.

Ἦχος Α'. τῆς Ἐρήμου Πολίτης....

Ὁς θεόβρυτον κρήνην τῶν αὐλῶν χαρίτων σου,
τὴν θαυματουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε πλου-
τίσαντες, ἐκ ταύτης τῶν θαυμάτων τὰς ῥοάς, ἀν-
τλοῦμεν δαψιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ· σὺ γάρ Γοργουπή-
κοος βοηθός πέλεις τῶν ἐκβοώντων σοι· Δόξα τοῖς
σοῖς χαρίσμασιν Ἀγνή, δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, δόξα
τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκφράστῳ προνοίᾳ Ἀχραντε

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος Ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τό· Κύριε ἐκέκραξα...

Ἰδῶμεν Στίχ II'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος Α'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος...

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς λαμπὰς θεαυ-
γῆς, ἡ Εἰκὼν ἡ ἄχραντος, ἐδείχθη περιφανῶς
τῆς Θεομήτορος. Ἀστράφθητι οὖν φαιδρῶς, ἡ κλη-
ρουχία Αὐτῆς ἡ ἀπόλεκτος· φαιδρύνθητι εὐσεβῶς,
Δοχειαρίου Μονὴ ἀνακράζουσα: Κεχαριτωμένη
χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ,
διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἀγνή! δι' ὧν καταρ-
δεύεις, ἐμφανῶς τὸν κληρὸν σου, καὶ σώζεις
διαπαντός, τοὺς προσιόντας σοι· κρατῆρα γὰρ δαψι-
λῇ, τῆς οὐρανίου χρηστότητος ἐδείξας, Εἰκόνα σου
τὴν λαμπράν, ὕδωρ ζωῆς τοῖς βοῶσι προῤῥέουσιν.

Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζομεν πρόνοιαν, Θεομήτορ Κόρη, οἱ οἰκτροὶ ἰκέται σου, τρυφῶντες τῶν παρὰ σοῦ, Θεουργικῶν ἀγαθῶν· ὑπέρμαχος γὰρ ἡμῶν, καὶ προμηθεὺς καὶ δοτὴρ ἀπειρόδωρος, ἐδείχθης ὡς συμπαθής, Γοργοῦπήκοε τῶν ἐκβοώντων σοι: Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα.

Ἦχος Δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ησκηνὴ ἢ ὑπέρτιμος, ἢ ἀνήροτος ἄμπελος, ὥσπερ κλῆμα εὐφορον καὶ αἰίζων, Δοχειαρίου ἐξέτεινεν, Αὐτῆς τὴν Ἐμφέρειαν, τῷ Σεμνείῳ εὐκλεῶς, τῶν θαυμάτων τοὺς βότρυας ἀναθάλλουσιν, τοῖς ἐκ πόθου βοῶσι τῇ Παρθένῳ: Σὺ εἰ ἡμῶν ἡ Προστάτις, Γοργοῦπήκοε Δέσποινα. (Δίς)

Ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ἢ Εἰκὼν σου ἢ πάνσεπτος, Κόρη ἐγεώργηται ὡς ηὐδόκησας, τῆς θεϊκῆς ἰλαρότητος, τὸ πλούσιον ἔλεος, ἀποστάζουσα αἶι, τοῖς προστρέχουσι πάντοτε, τῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ τὴν σὴν ὀξυτάτην προστασίαν, ἐν κινδύνοις ἐκ-

ζητοῦσι, Γοργοῦπήκοε Ἀχραντε.

Ιἱλαστήριον ἔμψυχον, ἱατρεῖον ἀδάπανον, πλοῦ-
τος ἀναφαίρετος πάσης δόσεως, Γοργοῦπήκοε
πέφνηας, ταχέως προφθάνουσα, τοῖς καλοῦσί σε
θερμῶς, καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου, διασώζου-
σα, καὶ κατ' ὄναρ Παρθένε φαινομένη, καὶ καθ' ὕπαρ
παραδόξως, χαρᾶς πληροῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. Β΄.

Σήμερον εὐσήμου ἐορτῆς ὑπόθεσις, ἡ τῶν θαυ-
μάτων σου ἔλλαμψις, Θεοτόκε ἐπέστη· σὺ
γὰρ ὡς τοῦ Ἀδαμιαίου γένους σωτηρία, καὶ ἀγαθό-
τητος πέλαγος, αὐτεπαγγέλτως ὤφθης ἡμῖν, ὄξυ-
τάτη ἀντίληψις, καὶ εὐεπήκοος βοηθός. Τί οὖν ἀξίως
σοι προσκομίσωμεν, ἀνθ' ὧν τρυγῶμεν ἀπείρων δω-
ρεῶν σου; ἐτοίμην γὰρ ἀρωγόν, ἐν τῷ βίῳ σε εὐρά-
μεθα, καὶ ὡς ἐλπίδος ἄγκυραν, τὰς ἐπαγγελίας σου
κεκτημένοι, διασωζόμεθα. Ὁμολογοῦμεν τοίνυν τὴν
χάριν, κηρύττομεν τὴν εὐεργεσίαν, καὶ ἀναξίοις χεί-
λεσι τὴν σὴν ἀγίαν προσκυνοῦντες Εἰκόνα, παιδρῶς
βοῶμέν σοι: Ἔργον τοῦτο τῆς προνοίας σου Δέσποι-
να, ὃ κατειργάσω πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος μεγάλη. Φῶς ἱλαρόν...

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι· καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν, καὶ τὴν λυχνίαν· καὶ θήσεις τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν. εἰς τὸ θυμιᾶν, ἐναντίον τῆς Σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος· καὶ χρίσεις τὴν Σκηνήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἔσται ἁγία· καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον· καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἁγίον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου· καὶ οὐκ ἠδύνατο Μωσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· ὅτι ἐπεσκίασεν αὐτὴν ἡ νεφέλη· καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χορήθ· ὦφθη δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου· καὶ ὁρᾷ ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί, καὶ οὐ καταφλέγεται· εἶπε δὲ Μωσῆς· παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τοῦτο τὸ μέγα, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος; ὡς δὲ εἶδε Κύριος ὅτι προάγει τοῦ εἶδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐκ τῆς βάτου λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ· ὁ δὲ εἶπε· τί ἐστὶ Κύριε; ὁ δὲ Κύριος εἶπε· μὴ ἐγγίσης ὧδε λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὅ· γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστὶ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ πατρός σου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ· ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἡ-

λαβεῖτο γάρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν· εἶδα γάρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης· καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν, καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν μέλι καὶ γάλα.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τιάδε λέγει Κύριος· ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος, Κύριος· καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· υἱὲ ἀνθρώπου· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς· καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ εἰσῆγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

EIS THN LITHN

Στεχηρὰ Ἰδεόμελα.

Ἦχος Α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Δοχειαρίου Μονή, καὶ
μυστικῶς ἐστιάθητι, ἐκ τῶν παρθενικῶν ἡ-
δυσμάτων· ἰδοὺ γάρ, ἡ τοῦ ὑπερουσίου ὄμβρου νε-
φέλη, καὶ ἀρράγης τῶν Χριστιανῶν ἐλπίς, τῆς προ-
μηθείας ἐαυτῆς ἀρρήτῳ εὐδοκίᾳ, διαπετάσασα τὰς
πτέρυγας, ὡς σκηνὴν σε κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ τὸ
φωτοειδές Αὐτῆς Ἐκτύπωμα, ὡς πέτραν Πνευμα-
τοφόρον, καὶ στάμνον χρυσήλατον, ἐν σοὶ ἐθησαύ-
ρισεν· ἐξ ἧς τῶν οἰκτιρμῶν ἀρυομένη τὸ νᾶμα, πρὸς
εὐφροσύνην τὰς κύκλῳ Μονὰς κάλεσον, τῇ τῆς σο-
φίας φωνῇ βοῶσα. Ἐλθετε καὶ φάγετε ἐκ τῶν ἀδα-
πανήτων ἀγαθῶν, ὧν ἐν ἐμοὶ ἡ Παρθένος ἡτοίμα-
σεν. Ἀλλ' ὦ Γοργούπήκοε Θεοτόκε, μὴ ἀντανέλης
ἀφ' ἡμῶν, τὴν ἐναργῆ κηδεμονίαν σου, σὲ γὰρ σω-
τηρίας κρηπίδα οἱ δοῦλοί σου ἔχομεν.

Ἦχος Β'.

Ως βάτος πυρφόρος, αὐλῶ λαμπομένη φωτί, ἡ
ὕλική σου Μορφή, Γοργούπήκοε πρόκειται

ἡμῖν· ἐν αὐτῇ γὰρ προσιόντες, τῆς σῆς φωτοδοσίας τὴν ἔλλαμψιν, ὡς δι' ἐσόπτρου μυούμεθα. "ὦ τοῦ θαύματος! ὑπερφερές ἱλαστήριον, τῇ σῇ ἐπισκιάσει, ταύτην εἰργάσω· ἐν αὐτῇ γὰρ ψυχῶν αὐτουργεῖται καινισμός, καὶ σωμάτων ἰασις, τῶν πιστῶς λιτανευόντων σε.

Τίς λαλήσει τὰ μεγαλεῖά σου Δέσποινα; ἢ τίς ἀκουστάς ποιήσει, τὰς αἰνέσεις τῆς δόξης σου; οὐ μόνον γὰρ τῷ τῇ τραπέζῃ διακονοῦντι, φιλανθρωπῶς ἔνευσας; καὶ τῷ ξένῳ σου θαύματι, εὐπειθῇ τοῦτον κατέστησας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μάνδρας, οἰακοστρόφος ἀσφαλῆς, φιλοστόργως πέφηνας. "Ὦντως πηγὴ ζωαρχικῆ, καὶ βυθὸς ὑπερχείλης, φιλανθρωπίας πέφυκας. Τυφλοῖς γὰρ ἐχαρίσω τὸ ὄρᾱν, παρειμένους ἠνώρθωσας, καὶ ἀγόνους καλλιγόνους ἔδειξας· τὴν γὰρ ἀγαθώνυμόν σου κλησιν, τοῖς ἔργοις βεβαιοῦσα, ἐτοίμη εὐρίσκη βοήθεια, τοῖς πᾶσιν ὡς Γοργοῦπήκοος.

Ἦχος Δ'.

Τῆς ἀρρήτου εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, φωτοφανὲς ὄχημα, ἀναδειχθεῖσα Μαριάμ, ὡς ξύλον ζωῆς

ἡυδόκησας, φανῆναι ἡμῖν ἡ Εἰκὼν σου· ἐξ ἧς τοὺς
 ψυχοτρόφους τρυγῶντες καρπούς, εὐχαρίστως βο-
 ῶμέν σοι: Χαῖρε κιβωτέ πάγχρυσε, τοῦ ὑπερουσίου
 ἀγιάσματος, τοῦ βλυστάνοντος ἡμῖν διὰ σοῦ ἀγι-
 ασμόν καὶ λύτρωσιν. Χαῖρε λαβὶς πυρσοβόλος, ἡ
 καθαίρουσα ἡμᾶς, τῇ τῶν κρειττόνων μεταδώσει.
 Χαῖρε προστασία ἄμαχε, καὶ Γοργουπήκοε ἄρωγῇ
 τῶν δούλων σου· ὧν τῇ δεήσει συμπαθὲς οὐς κλι-
 νον, καὶ σῶσον ἡμᾶς Πανύμνητε, πάσης ὀργῆς καὶ
 θλίψεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. Α'.

 εὔτε δὴ καὶ κυκλώσατε, καὶ Δαβιτικῶς περιλά-
 βετε, τὴν Δοχειαρίου εὐαγῇ Μονήν· ἐν αὐτῇ
 γὰρ ὑπερφυῶς, ἡ τοῦ ἐλέους Μήτηρ, τὰς πλουτο-
 ποιούσας αὐτῆς ἐνεργείας, ἐμφανέστερας δείκνυσι πισ-
 τοῖς· τὸ γὰρ ἱερόν αὐτῆς Ἐκτύπωμα, θησαυρόν εὐ-
 εργεσίας, εἰς περιποίησιν ἡμῶν ἀπειργάσατο· ὅθεν
 τῆς Παρθενικῆς, γευσάμενοι χρηστότητος, ὁμοφώ-
 νως εἵπωμεν: Γοργουπήκοε Κόρη, μὴ ἐλλείπης
 φρουρεῖν ἡμᾶς, ἐν ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι, καὶ
 παρέχειν ἡμῖν, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Εἶτα λέγονται αἱ συνήθεις Εὐχαῖ, καὶ εἰσερχόμεθα ἐν
 τῷ Ναῷ ψάλλοντες τὰ Ἀπόστιχα.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος Πλ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς....

Χαίροις τῶν ἀγαθῶν ἡ πηγὴ, τῆς εὐσπλαγχνίας
τὸ ἀκένωτον πέλαγος, νεφέλη ἡ ζωηφόρος, ἡ
γλυκασμὸν ἀληθῇ, τοῖς κεκακωμένοις ἐπομβρίζου-
σα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, παραλύτων ἀνόρθωσις,
χειμαζομένων, ἀσφαλῆς χειραγώγησις, λιμὴν ἄ-
κλυστος, τῶν ἐν ζάλῃ καὶ θλίψεσι· Κόρη Γοργού-
πήκοε, νοσοῦντων τὸ ἴαμα, τοῦ Σιλωάμ Κολυμβή-
θρα, τῆς ἀτεκνίας ἡ λύτρωσις, Χριστοῦ Χαῖρε Μή-
τηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. "Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἶδε, καὶ κλῆνον
τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ
οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς
τοῦ κάλλους σου.

Χαίρει Δοχειαρίου Μονή, οἰάπερ στέφος, τιμαλ-
φές χρυσοκόλλητον, τὸν ἐνσωμον Χαρακτῆ-
ρα, τῆς σῆς ἀχράντου Μορφῆς, ἀναδησαμένη Παν-
τευλόγητε· ἐντεῦθεν τῆς δόξης σου, καρπουμένη
τὴν ἔλλαμψιν, τὰς πρωτοδότους, διαδόσεις σου· δέ-
χεται, ὡς ἀθάνατον, μετουσίαν κραυγάζουσα· Σκέ-

πη μου καὶ ὑπέρμαχος, τροφεύς τε καὶ ἔφορος, ὡς
συμπαθῶς ἐπηγγείλω, ἔσο Παρθένε Πανάμωμε, αἰ-
δωρουμένη, ἱλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

 ἡ πανευμενὴς καὶ λαμπρά, θεουργικαῖς μαρ-
μαρυγαῖς ἐξαστράπτουσα, ἐφίστασαι ἀορά-
τως, τοῖς ἐν κινδύνοις Ἀγνή, ἐπιβοωμένοις τὸ σὸν
ὄνομα, καὶ πᾶσιν ἐπίσκεψις, καὶ ταχεῖα ἀνάρρῳσις,
αἰεὶ εὐρίσκη, τοῖς ἐκ πόθου βοῶσί σοι, τὰ τοῦ Ἄσ-
ματος, ἀγιόφθογγα ῥήματα: δεῖξον ἡμῖν τὴν ὄψιν
σου, καιρῷ τῷ τῶν θλίψεων, ὡς θυμηδίας ἡμέραν,
καὶ τὴν φωνήν σου ἀκούτισον, ὡς ἔνθεον λύτρον,
καὶ παράκλησιν γλυκεῖαν, Γοργοῦπήκοε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. Δ'.

 εὔτε ἅπαντες πιστοί, τὰ παμφαῇ μεγαλεῖα, τῆς
Θεοτόκου δοξάσωμεν· ὡς γὰρ πύλη τοῦ αὐ-
λου φωτός, πρὸς ἀπορρήτων ἀναβάσεων μύησιν,
ἀνάγει καὶ εἰσάγει, τοὺς ἐντρυφῶντας ἐν τοῖς θαύ-
μασιν Αὐτῆς. Ἐλλαμφθῶμεν οὖν ταῖς φρεσίν, οἱ
τῷ φωτὶ Αὐτῆς πορευόμενοι· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται,

ἐνὶ ἐκάστω χορηγοῦσα, ἀγαθοποιούε δωρεάς.. Ὁ
ἔμφυχος οὐρανός, ἡ χρυσοφαῆς λυχνία, ὁ ἐπηρμέ-
νος τοῦ Δεσπότης Θρόνος, ἡ περίβλεπτος καὶ περι-
ώνυμος πόλις, ἐν ἣ τὸ ἀκατάληπτον μυστήριον, τῆς
τοῦ Λόγου κενώσεως τετέλεσται, εἰς ἀνάπλασιν ἡ-
μῶν, καὶ ζωὴν αἰώνιον.

Τρισάγιον. Δόξα καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. κ. τ. λ.

καὶ εὐθὺς τό· Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης...

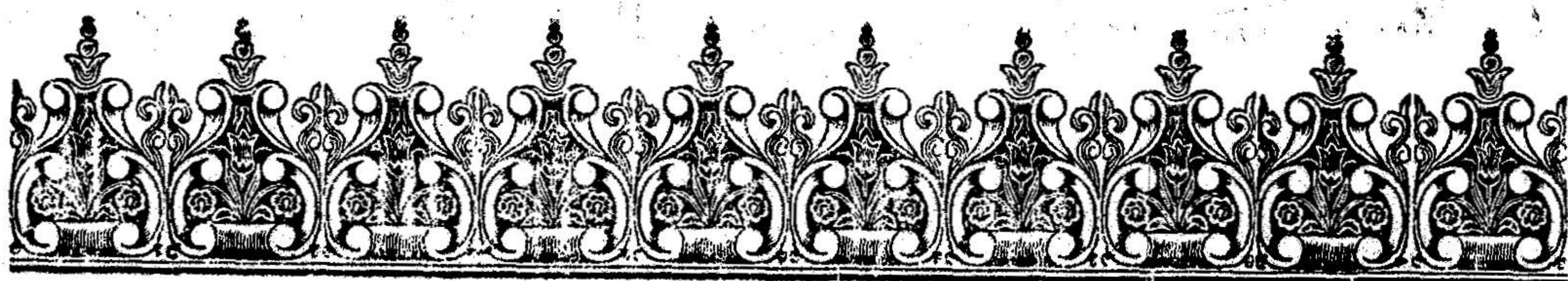
Qὺς θεόβρυτον κρήνην τῶν αὐτῶν χαρίτων σου,
τὴν θαυματουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε πλου-
τίσαντες, ἐκ ταύτης τῶν θαυμάτων τὰς ῥοάς, ἀν-
τλοῦμεν δαψιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ· σὺ γάρ Γοργοῦπή-
κοος βοηθός, πέλεις τῶν ἐκβοώντων σοι· Δόξα τοῖς
σοῖς χαρίσμασιν Ἀγνή, δόξα τῇ παρθενίᾳ σου, δόξα
τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκφράστῳ προνοίᾳ. Ἀχραντε.

Τὸ αὐτό· ἐκ τρίτου.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ Θεὸς
Κύριος εἰς ἦχον Γ'. καὶ τὸ Ἀπολυτίκειον
ἐκ τρίτου (ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.)

Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ ψαλτηρίου καί

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Α'. ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Καθίσματα. Ἦχος Α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ...

Qὗς πύργον ἀσφαλῆ, ὡς ἐλπίδος κρηπίδα, καὶ Ἐ-
φορον ζωῆς, καὶ κρουνὸν συμπαθείας, τὴν θεί-
αν σου προμήθειαν, Θεομῆτορ κτησάμενοι, μεγα-
λύνομεν, τὴν σὴν ἀνείκαστον χάριν, καὶ γεραίρο-
μεν, Γοργοῦπήκοε Κόρη, τὰ θεϊά σου θαύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁμοιον.

Qὗς ὥφθης μυστικῶς, λειτουργῶ τῷ τραπέζης,
καὶ τοῦτον εὐπειθῆ, ξενοτρόπως εἰργάσω, οὕ-
τως ἡμῖν ἐμφάνηθι, ὡς ὑπέσχου Πανάμωμε, καὶ
καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν τοῦ εἰδέναι, καὶ

πληροῦν αἰεὶ, τὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Σου, ἐν-
τάλματα "Αχραντε.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Β'. ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑΝ

Κάθισμα. Ἦχος Δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ....

Κατεπλάγη ἀληθῶς, τῶν Μοναζόντων ὁ χο-
ρός, τὸν ἀόμματον ἰδὼν, ὀμματωθέντα
ὑπὲρ νοῦν, τῇ προϊούσῃ ἐκ τῆς Εἰκόνοσ Σου
ἐνεργείᾳ, ὅθεν τὴν λαμπρὰν μεγαλουργίαν Σου,
πόθω ἀκλινεῖ, Ἀγνὴ ἐδόξασε, καὶ ὡς πυρσὸν τὰς
σὰς ἐπαγγελίας, πεπλουτηκῶς ἀνακράζει Σοι:
Μεγάλη ὄντως, ἡ πρὸς ἡμᾶς Σου Γοργοῦπή-
κοε προμήθεια.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος Γ'. Τὴν ὠραϊότητα.

Τῆς εὐσπλαγχνίας Σου, πλοῦτον τὸν ἄπειρον,
καὶ τῶν θαυμάτων Σου, βυθὸν τὸν ἄμε-
τρον, τίς ἀνυμνήσει ὡς εἰκός, Παρθένε δεδοξα-
σμένη; Σὺ γὰρ ὡς φιλόστοργος, ἀναβλύζεις τοῖς
πέρασι, τῆς εὐεργεσίας Σου, τὰ γλυκύρροα νά-
ματα, καὶ σῶζεις συμφορῶν καὶ κινδύνων, τοὺς
Σοὺς ἰκέτας Γοργοῦπήκοε.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΥΕΛΕΟΝ

Καθίσματα. Ἦχος πλάγ. Δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς...

Τὸ προσταχθὲν ὑπὸ σοῦ μὴ ἐκπεράνας, ὁ τῆς
τραπέζης λειτουργὸς Θεογεννήτορ, τῆς σῆς
δόξης πεπείραται καὶ ἔγνω σου τὴν χάριν· ὦ
πλήρους χρηστότητός σου θείας φωνῆς! ἰαπαύ-
στως γὰρ προνοεῖσθαι ὡς ἀγαθὴ, ἐπηγγείλω
Πανύμνητε, τῶν ἐκβοώντων Σοι πιστῶς, Ἀγνή
Γοργοῦπήκοε, Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δόξα, καὶ νῦν· τὸ αὐτό.

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. Ἦχου·

καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς
σου καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴ-
κου τοῦ Πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βα-
σιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γε-
νεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πᾶσα πνοή...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ Λουκᾶν

Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαρι-
ᾶμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπου-
δῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.
Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄ-
σπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγί-
ου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγά-
λῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ
πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυ-
ρίου μου πρὸς με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φω-
νὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρ-
τησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ
μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τε-
λείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.
Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ

Θεῶ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ
νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ
μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὥσεί μῆνας
τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆς.

Μετὰ τὸν Ν'. ψαλμόν.

Δόξα. Ἦχος Β'.

 ἡμερον εὐσήμεως κροτοῦντες, τῶν σῶν θαυ-
μάτων τὰς δυναστείας, βοῶμέν σοι Πανύ-
μνητε· Γοργοῦπήκοος ὑπέρμαχος, τῇ λογικῇ σου
ἔσο Μάνδρα, μέχρι τερμάτων βίου δεόμεθα.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... καὶ εὐθύς τό-

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλάγ. Β'.

 ἡμερον ὁ Ἀγιώνυμος Ἄθως, τὸ ἐμφανές τῆς
Θεοτόκου Ὄρος, προφητικῶς σταλαξάτω
γλυκασμόν, καὶ ῥηξάτω εὐφροσύνην, ἥ γάρ ἔφορος
αὐτοῦ καὶ πρύτανις καὶ σκέπη, ἥ μόνη Ἀειπάρ-
θενος, εἰς εὐφημίαν πρόκειται. Ὅθεν καὶ τῶν εὐ-
εργετικῶν Αὐτῆς δυνάμεων, τὰς ἀκτῖνας ἀπλώ-

σασα, καταπυρσεύει τοὺς κρίζοντας: Φύλαξον ἡ-
μας. Γοργοῦκήκοε Ἄνασσα, ἰδοὺ γὰρ ὡς νοσ-
σία τῇ Σῇ σκέπη προστρέχομεν, καὶ διὰ Σοῦ
σωθῆναι ἐλπίζομεν.

Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... Εἶτα.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Α'. Κανὼν μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς Η'.
καὶ ὁ Β'. εἰς ΣΤ'.

Κανὼν. Πρῶτος.

Οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς «Γοργοῦπηκόου τὴν χάριν αἰνέσω. Γερασίου».

Ὡδὴ Α'. Ἦχος Δ'. Ὁ Εἰρημός.

-)) **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
-)) **Π**νεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βα-
-)) **σ**ιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυ-
-)) **ρ**ίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Παλήνης τὸν πρύτανιν, Γοργοῦπήκοε τέξασα,
Ειρήνην καὶ ἄφεςιν, βλῦσόν μοι ἄνωθεν, καὶ
καταύγασον, τὸν νοῦν μου Θεοτόκε, ὡς ἂν σοι ἐ-
πάξιον, μέλψω ἐφύμνιον.

Ο πλήρης τῆς δόξης σου, ζωαρχικώτατος Ἄ-
χραντε, χειμάρρους ἀπέσταξε, τῇ σῇ Εἰκόνι
τερπνῶς, ὅθεν πάντοτε, πηγὰς ζωοδωρήτους, βλυ-
στάνει τῇ Ποίμνῃ σου, Γοργοῦπήκοε.

Ρημάτων σου Δέσποινα, μὴ συνιείς τὸ ἐπάγγελμα, ὃ ἤδη γευσάμενος, τῆς σῆς παιδείσεως, ἀναδέδεικται, αὐτόπτης καὶ θεράπων, τῆς αὐτεπαγγέλτου σου, ἐπισκιάσεως.

Γνωστῶς τεθεάμεθα, ὡς ὁ Μωσῆς, ὁ θεόληπτος, τὴν σὴν φωτοφάνειαν, ὥσπερ ἐν βάτῳ πυρός, κατ' ἐνώπιον, τῆς θείας σου Εἰκόνας, ἐστῶτες καὶ ψάλλοντες, τὰς δυναστείας σου.

Κ α ν ὶ ν . Δ ε ὕ τ ε ρ ο ς .

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς. α Σὺ εἶ Γοργοῦπήκοε ἡμῶν σκέπη. Γερασίου.

Ἦος Πλ. Δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Σωτηριώδους εὐδοκίας Ἀχραντε, καὶ ἀπορρήτου βουλῆς, θησαυρός ἐδείχθης, ὡς καλὴ καὶ ἄμωμος, ὅθεν σκῆνωμα πάγκαλον, τοῦ αὐτοῦ φωτός σου, τὸ σὸν εἰργάσω ἐκτύπωμα, αἴγλην ἀπαυγάζον χρηστότητος.

Υπερεκβλύζει ὡς πηγὴ ἀκένωτος, θαυματοβρύτους ῥοάς, Κεχαριτωμένη, μόνη Παντευλόγητε, ἡ θεαυγῆς Ἐμφέρεια, τῆς ἀχράντου Μορφῆς σου, καὶ καταρδεύει ταῖς χάρισι, Κόρη τὸν ἀπόλεκτον κληρὸν σου.

Δ ό ξ α.

Παγγελίας ὁσημέραι Δέσποινα, τῆς πρὸς ἡ-
μᾶς σου Ἀγνή, τάς ἀγαθοδότους, δωρεὰς
δρεπόμενοι, ἐόρτιόν σοι αἶνεσιν, κατὰ χρέος κρο-
τοῦμεν, καὶ χαρμοσύνως γεραίρομεν, τὰ ὑπερ-
φυῇ σου θαυμάσια.

Κ α ἱ γ γ ν.

Εροτύπως ἡ φαιδρὰ Ἐμφέρεια, τῆς σῆς Εἰκό-
νος Ἀγνή, ἀφανῶς γραφεῖσα, ἐμφανῶς ἐξέ-
λαμψεν, ὥσπερ σελήνη πάμφωτος, καὶ ἡὼς γλυ-
κυτάτη, ἐν τῇ Μονῇ ὡς ἡυδόκησας, τοῦ Δοχεια-
ρίου Πανάμωμε.

Κ α τ α θ α σ ῖ α.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Κ α ν ὡ γ . Η ρ ῶ τ ο ς .

ᾠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

-)) **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ
-)) **ἄ**φθογος, πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας,
-)) πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ
-)) σου, στεφάνων δόξης, ἀξίωσον.

Ο λόγος σου ἱάμα ἐδείχθη, ὡς δρόσος Ἀγνή
ἐωθινή, τῷ παιδευθέντι Δέσποινα, τῇ ράβδῳ

τῶν κριμάτων σου· τὸ γὰρ ὄρα·ν ἀπέλαβε, καὶ
τὴν σὴν χάριν ἐκήρυττεν.

Φάψασα οἶά περ λυχνίαν, ἐπτάφωτον ὄντως
καὶ λαμπράν, τὴν ἱερὰν Εἰκόνα σου, φωτα-
γωγεῖς τοῖς θαύμασι, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν,
Γοργοῦπήκοε Δέσποινα.

Πλήρης ἀγαθῶν πλήρης ἐλπίδος, πλήρης εὐ-
σπλαγχνίας καὶ στοργῆς, ἡ θεία σου ὑπόσχε-
σις, πέλει Γοργοῦπήκοε, τοῖς ἀφορῶσι πάντοτε, τῇ
ἄρωγῇ τῆς προνοίας σου.

Χάρις τῆς θείας σου Εἰκόνης, διέδραμεν ὥσ-
περ ἀστραπή, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα,
ἀρρώστους θεραπεύουσα, καὶ τὰς ἀτέκνους Ἀ-
χραντε, εὐτέκνους ἀποδεικνύουσα.

Κ α ν ὢ ν. Δεύτερος.

Ὁ στερῶσας κατ' ἀρχάς.

Ενόφω αὐλῶ καλυφθεῖς, τῆς θείας ἐπισκοπῆς
σου, ὁ αὐτήκοος τῶν σῶν προσρημάτων,
πορθμευτῆς διαφανῆς, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου γέγο-
νεν, ἀμάχου προστασίας, Παρθένε Γοργοῦπήκοε.

Οἱ ὀφθαλμοί σου γραφικῶς, ὡς Ἑσεβῶν(*) δύο
λίμναι, οἰκτιρμῶν πεπληρωμένοι ὀρῶνται

(*) Ἑσεβῶν = ῥῆσις Γραφικῇ.

καὶ τὰ χεῖλη σου Ἀγνή, ὥσπερ σπαρτίον κόκκινον, εἰρήνην αἰωνίαν, Γοργοῦπήκοε φθέγγονται.

Δόξα.

Ραγεῖσα Κόρη μυστικῶς, τῇ ράβδῳ τῆς χάρι-
τός σου, ὡς τερπνὴ καὶ πνευματέμφορος πέ-
τρα, ἡ ἁγία σου Εἰκὼν, ὡς ὕδωρ ζῶν ἀλλόμενον,
ιάσεων τὰ ρεῖθρα, ἀναβλυστάνει τοῖς πέρασιν.

Καὶ νῦν.

Πέρας καὶ στέφος χρυσαυγές, τὸ σὸν Ὁμοίωμα
Κόρη, ἡ Μονὴ Δοχειαρίου πλουτοῦσα, εἰς ὁ-
σμὴν μύρων τῶν σῶν, ἀπαύστως προσανέχουσα,
τῷ πόθῳ καρδιοῦται, τῆς σῆς θερμῆς ἀγαπήσεως.

Καταβασία.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε...

Κάθισμα. Ἦχος Δ'.

Γαλὸν προκατάλαβε...

Πιστῶν καταφύγιον, ἁμαρτανόντων λιμὴν,
στερῶν ἀπολύτρωσις, καὶ ἀσθενῶν ἰατὴρ
ἐδείχθης Πανύμνητε· σὺ γὰρ τοὺς τῶν πενήτων,
στεναγμοὺς δεχομένη, φέρεις γοργῶς εἰς πέρας,
τάς ἡμῶν παρακλήσεις· διὸ Γοργοῦπήκοε ὑμνοῦ-
μεν τὴν δόξαν σου,

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Κανὼν. Πρῶτος.
Ὡδὴ Δ'. Ὑμνὸς Εἰρμὸς.

-)) Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς
-)) Παρθένου σαρκώσεως, τοῦ τοῦ Ὑψίστου
-)) ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε·
-)) Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κῆπον κεκλεισμένον καὶ εὐθαλῆ, τῇ σῇ ἐπομ-
βρία ἀνέδειξας, Δοχειαρίου, τὸ Σεμνεῖον ἀ-
ληθῶς, ἐν ᾧ ὡς ξύλον εὐκαρπον, Κόρη τὴν Εἰ-
κόνα σου ἤνεγκας.

Ὡς ὡραιώθη σου ὑπὲρ χρυσόν, ἡ ἡλιοστά-
λακτος ὄψις σου, ἀχράντῳ κάλλει, καὶ τὰ
χείλη σου Ἀγνή, σμύρναν καὶ κρίκον στάζουσιν,
ὡς βρέφος Θεὸν ἀσπασάμενα.

Ὡς σου τὸ φιλάγαθον καὶ συμπαθές, κλῖνον
εὐμενέστατον Ἀχραντε, ὡς ἐλεήμων, ἱκε-
τῶν σου ταῖς φωναῖς, τῶν προσκυνούντων πάν-
τοτε, τὸν φωτοειδῆ Χαρακτῆρά σου.

Ὡς τὰ ἀρώματα πάντα τῆς γῆς, ἡ τῶν ἱ-
ματίων σου δέδεικται, ὁσμὴ Παρθένε, δυ-
σωδίαν τῶν παθῶν, καὶ νοσημάτων βόρβορον, ἐκ
τῶν προσιόντων ἐλαύνουσα.

Κ α ν ώ ν. Δεύτερος.

Σύ μου ἰσχύς Κύριε...

Οἷμα τερπνόν, καὶ οἴκτου θείου ἀνάπλεων,
Θεοτόκε, ὡς Γοργουπήκοος, τῷ προσεδρεύ-
οντι ἀκλινῶς, τῇ σεπτῇ Μορφῇ σου, κλίνασα τού-
του κατηύγασας, τὰς κόρας τῶν ὀμμάτων, διατό-
ρως βοῶντος, τῶν θαυμάτων σου Κόρη τὸ μέ-
γεθος.

Περχειλῆς, καὶ διαυγῆς καὶ ἀδάπανος, Θεομή-
τορ, ὁ κρατὴρ ὁ ἄϋλος, τῶν ψυχοτρόφων
σου δωρεῶν, ἐξ οὗ οἱ ἀντλοῦντες, κορέννυνται εὖ-
φραινόμενοι· καλῶν γὰρ θημωνία, καὶ τρυφῆς χο-
ρηγία, ἀναδέδειξαι Γοργουπήκοε.

Δ ό ξ α.

Πηγὴ ζωῆς, Παράδεισος θεοφύτευτος, ἀναθάλ-
λων, κύπρον νάρδον κάλαμον, κιννάμωμόν
τε ἀειθαλές, καὶ κρίνα καὶ ῥόδα, Γοργουπήκοε πέ-
φηνας· αἱ γὰρ ἀποστολαί σου, ὥσπερ αὔρα πρα-
εῖα, ἀνακτῶνται Ἀγνὴ τοὺς ἐκλείποντας.

Κ α ι ν ὺ ν.

Ἠρθη Ἀγνή, καὶ ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψε, σῆς Εἰ-
κόνος ἡ μεγαλοπρέπεια, καὶ τῆς σῆς δόξης

πλήρης ἡ γῆ· τό γάρ ὄνομά σου, ἐντρύφημα καί
μελέτημα, εὐροῦσα πᾶσα γλῶσσα, ἐκβοᾷ σοι τό
χαῖρε, καρπουμένη παισμάτων συγχώρησιν.

Καταβάσεις.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν...

Κανὼν. Πρῶτος.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

-)) **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου.
-)) **Ε**σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μή-
τρα, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
-)) Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ πῖον καὶ κατάσκιον, τὴν
ἐσφραγισμένην θείαν πύλην, τοῦ ἐξ ἀνάρ-
χου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, τὴν Θεοχαρίτωτον Ἀ-
γνήν, πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς ἡμᾶς διασώζουσιν.

Ηγιασται Ἀχραντε, καὶ ἀληθῶς δεδόξασται,
τῇ ἐπιφοιτήσει τῆς σῆς δόξης, ὁ τῆς Μορ-
φῆς σου Χαρακτήρ ἐνσωμος, καὶ καταφαιδρύνει
εὐκλεῶς, ἀοράτοις λάμπεσι, τὴν ἀπόλεκτον Ποί-
μνην σου.

Νοσοῦσιν ἀνάρρῳσιν, τυφλώττουσιν ἀνάβλε-
ψιν, τοῖς χειμαζομένοις εὐπλοΐαν, καὶ αἰχ-

μαλώτοις ταχεῖαν λύτρωσιν, Κόρη πρυτανεύεις
ἔσαι, ὡς Γοργοῦπήκοος, τοῖς φωνοῦσι τὴν κλη-
σὶν σου.

Χορεύει τῇ δόξῃ σου, καὶ τέρπεται Θεόνυμφε,
τοῦ Δοχειαρίου τὸ Σεμνεῖον· οἷα παστὰς
γὰρ καὶ φωτοφόρος νυμφῶν, κέκτηται ὡς νύμφην
νοητὴν, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα σου, κοσμουμένην
τοῖς θαύμασι.

Κ α ν ὡ γ. Δεύτερος.

“Ἰνα τί με ἀπώσω...

Καρδιῶν τεθλιμμένων, ὡς στειρευουσῶν παρά-
κλησις γέγονας, Κεχαριτωμένη, πρυτανεῖ-
ον ἁρρήτων δυνάμεων· αἱ γὰρ προσπεσοῦσαι, τῇ
παναχράντῳ σου Εἰκόνι, ἀπαιδείας τὸ ὄνειδος ἔ-
φυγον.

Οὐρανόθεν φανεῖσα, Κόρη ἐν ὁράματι οἰάπερ
Ἄνασσα, τῶν ὑποζυγίων, ἀπεκάλυψας τὴν
ἀποσύλησιν, τοῖς μετὰ δακρύων, καὶ στεναγμῶν
αἰτησαμένοις, τὴν θερμὴν σου Παρθένε ἀντίληψιν.

Δ ό ξ α.

Εκ γαστροῦ σου τεκοῦσα, Δεξιάν Πανάμωμε
Πατρός τὴν σύνθρονον, ὡς Υἱὸν καὶ Λό-

γον, ἐνωθέντα παχύτητι σώματος, παμφαῆς ὥρας, γυναίῳ Κόρῃ τῷ ἀλγοῦντι, καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐθεράπευσας. **Καὶ νῦν.**

Ηῖκουσας τῶν ῥημάτων, ὡς Γοργοῦπήκοος τοῦ δεομένου σου, καὶ αὐτῷ ἐνδίκως, ἐφάνερωσας τὸν ὑπεξάραντα, ἀπανθρώπῳ γνώμῃ, Παρθενομήτορ τὰ οἰκεῖα· ὅθεν θάμβους πλησθεὶς σε ἐδόξαζεν.

Κατασεία.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα...

Καὶ νῦν. Πρῶτος.

Ἦδὴ ΣΤ'. Ὁ Εἰρμός.

-)) **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
-)) **Ε**ορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε
-)) τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
-)) Θεὸν δοξάζοντες.

Αἰγεωργήτως βλαστήσασα, τὸν τρέφοντα τὰ πάντα χρηστότητι, ὡς βότρυν πέπειρον, θεοπρεπῶς ἐγεώργησας, ἡμῖν τὴν σὴν Εἰκόνα, Γοργοῦπήκοε.

Ρῆσεις τῶν θείων χειλέων σου, ἡμῖν ἅς ἀπεφῆνω Πανάμωμε, διακατέχοντες, ὥσπερ πυρ-

σὸν ἀσφαλέστατον, τὰ κύματα τοῦ βίου, εὐπλάως
τρέχουσαν.

Ἰδοὺ Ἀγνή κεχαρίτωται, τὸ εἶδος τῆς Μορφῆς
σου ὡς Λίβανος, καὶ ὡς περίοπτον, τοῦ Ἀ-
ερμῶν ὄρος δαίκεται, σταλάζον τοῖς ἐν κόσμῳ,
δρόσον ἰούρανιον.

Νέκταρ ζωῆς ὑπερκόσμιον, ὡς πόμα εὐφροσύ-
νης αἰίζων, νέμεις ἐκάστοτε, τοῖς ὡς πη-
γῇ τῇ Εἰκόνι σου, χαρίτων προσιοῦσι, Γοργοῦ-
πήκοε.

Ἀρτοποιοῦσα τὴν χάριν σου, πυρὶ τῷ δροσοβό-
λῳ τοῦ Πνεύματος, Γοργοῦπήκοε, καθάπερ
Μήτηρ φιλόστοργος, ἐκτρέφεις καὶ εὐφραίνεις, τὴν
δε τὴν Μάνδραν σου.

Καὶ νῦν. Δεύτερος.

Ἰλασθητί μοι Σωτήρ...

Μύρον Παρθένε πό ζῶν, ὑπερφυῶς σωματώσα-
σα, ἀλάβαστρον νοητόν, τὴν θείαν Εἰκόνα
σου, τῇ Ποίμνῃ σου ἔδειξας, δωρεῶν ποικίλων, τὴν
ὀσμὴν ἀρωματίζουσας.

Ὠραία σου ἡ Μορφή, ἡ ὄψις σου γαληνόμορφος,
τὸ ὄμμα σου ἱλαρόν, τὸ στόμα μελίρρυτον,

ὅλη εὐπροσήγορος, ὅλη φωτοφόρος, ἡ Εἰκὼν σου
ᾠφθη Ἀχραντε.

Δόξα:

Ναμάτων ζωοποιῶν, τὸν ποταμὸν ἀναβλύζου-
σα, ξηραίνεις διὰ παντός, νοσημάτων βόρ-
βορον, καὶ ἀγόνων στείρωσιν, λύεις καὶ κινδύνων,
διασώζεις τοὺς καλοῦντάς σε.

Καὶ νῦν.

Συμπάθειαν μητρικὴν, Γοργοῦπήκοε ἔχουσα, ἐ-
πέστης αὐτοφανῶς, καὶ τὸν παῖδα ἔσωσας,
ὦ τῆς προμηθείας σου! τῆς αἰχμαλωσίας, προ-
φανῶς τοῦτον φωνήσασα.

Καταβάσῃα.

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον. Ἦχος πλάγ. Δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ...

Τῇ ἄρωγῇ σου Θεοτόκε καταφεύγοντες,
ὥς εἰς λιμένα γαληνότατον σωζόμεθα,
ἐκ κινδύνων πολυτρόπων καὶ νοσημάτων,
σὺ γὰρ ᾠφθης βοηθὸς Γοργοῦπήκοος,
τοῖς πιστῶς προσπτυσσομένοις τὴν Εἰκόνα σου,
καὶ βοῶσί σοι: Χαῖρε κόσμου ἀντίληψις.

Θ Ο Ξ Κ Ρ Σ.

Ανωθεν ἀοράτως, ἐπιστᾶσα Παρθένε, ὥσπερ
ἀγαθὴ εὐηγγελίσω, τῷδε τῷ Θεολέκτῳ παῶ,
ἔφορον εἶναί σε Γοργουπήκοον· διό σου τὸ ἐξαίρετον
τῆς προνοίας ὑμνοῦντες βοῶμεν:

Χαῖρε δι' ἧς ὁ Θεὸς σαρκοῦται·

χαῖρε δι' ἧς ὁ ἐχθρὸς νεκροῦται.

Χαῖρε τοῦ φθαρέντος Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις·

χαῖρε τῶν ἰδρώτων τῆς Εὐας ἀνάπαυσις.

Χαῖρε ὕψος ἀθεώρητον εὐσπαγχνίας θεϊκῆς·

χαῖρε βάθος ἀνεξάντλητον χάριτος ζωαρχικῆς.

Χαῖρε ὅτι ἐδείχθης ποταμὸς ἰαμάτων·

χαῖρε ὅτι τυγχάνεις θησαυρὸς χαρισμάτων.

Χαῖρε πολλῶν νοσοῦντων ὑγίανσις·

χαῖρε στειρῶν ταχεῖα ἐκλύτρωσις.

Χαῖρε σκέπη κώμης Παλαιοχωρίου

χαῖρε πάντων προστάτις.

Χαῖρε κόσμου ἀντίληψις.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Μήν Ὀκτώβριος ἔχων ἡμέρας ΛΑ'. Ἡ ἡμέ-
ρα ἔχει ὥρας ΙΑ', καὶ ἡ νύξ ὥρας ΙΓ'.

Τῇ Α', τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τελοῦμεν ἐτησίαν Σύ-

ναξιν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Ὑπερευλογημέ-
νης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Αἰπαρθένου
Μαρίας, τῆς ἐπονομαζομένης Γοργούπηκός, ἥς
ἡ θαυματουργὸς Εἰκὼν εὔρηται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μο-
νῇ τοῦ Δοχειαρίου.

Σ τ έ χ ο ι .

Γοργῶς τῆς φωνῆς εἰσακούειν Παρθένε.

Ἡμῶν μὴ ἐλλείπης τῶν σοὶ ἀφορώντων.

Παμμεδέουσαν Μαρίην Ὀκτωβρίου πρῶτ' ἡμᾶρ μέλπει.

Η θαυματουργὸς αὕτη καὶ περίφημος τῆς Θεοτόκου Εἰκὼν,
ἥς τὴν Σύναξιν ἐορτάζομεν, ἀπόκειται ἐν τῇ κατὰ τὸν Ἀγιώ-
νυμον Ἀθω Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Δοχειαρίου, ἔχει δὲ ἡ ὑπόθεσις ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τῆς κοινῆς τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς
τραπέζης καὶ ὡς εἰσερχόμεθα εἰς αὐτὴν δεξιὰ, ἦν τις Εἰκὼν τῆς Ὑ-
περαγίας Θεοτόκου ἀπὸ ἀδήλων ἐτῶν ἐζωγραφισμένη. Παράδοσις
τις διήκουσα διὰ τῶν πλέον σεβαστῶν Πατέρων τῆς Μονῆς, ἀνάγει.
Αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀγίου Νεοφύτου τοῦ καὶ κτίτορος τῆς Ἱ-
ερᾶς ταύτης Μονῆς χρηματίσαντος. Πάντως ἀνήκει εἰς παλαιὰν ἐ-
ποχὴν, ἀλλ' ἡ θεία πρόνοια διαφύλαξε ταύτην ἐκ τοῦ πανδαμάτο-
ρος χρόνου σώαν καὶ ἀβλαβῇ μετὰ τῶν χαρακτήρων ἀναλλοιώτων,
ὥστε νὰ φανῇ εἰς τοὺς ἐσχάτους χρόνους δεδοξασμένη καὶ θαυμα-
τουργός, καὶ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς ἀντιλήπτωρ καὶ κυβερνήτης
καὶ προστάτης ἐτοίμη, ὡς Αὕτη παραδόξῳ τρόπῳ ὑπέσχετο.

Ἐμπροσθεν λοιπὸν τῆς ἐν λόγῳ πανσέπτου Εἰκόνης ἦτο διά-
δρομος, δι' οὗ διήρχοντο οἱ Πατέρες εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν
καὶ ἰδίᾳ ὁ ἐκάστοτε τραπεζοκόμος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας

του· μάλιστα δὲ διερχόμενος πολλάκις ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐκράτει συνήθως δαῖδας ἀνημμένας πρὸς φωτισμόν του.

Κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ 1664 ἦτο τραπεζοκόμος ἀδελφός τις Νεῖλος ὀνόματι, ὅστις διερχόμενος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Εἰκόνης μετὰ τὰς συνήθεις ἀνά χειρας δαῖδας, ἤκουσε τὰ ἑξῆς: « Ἄλλοτε νὰ μὴ διέλθῃς ἐντεῦθεν μετὰ δαῖδας, καπνίζων τὴν ἐμὴν Εἰκόνα. » Ἄλλ' οὗτος μὴ ἐννοήσας ὅτι ἡ φωνὴ προέρχεται ἐκ τῆς Εἰκόνης, ὑπολαβὼν ὅτι ἀδελφός τις κεκρυμμένος πλησίον που πειράζει αὐτόν, ἐξηκολούθει ὡς καὶ πρότερον τὸ ἔργον του. Παρελθουσῶν οὕτω πολλῶν ἡμερῶν, καθ' ἣν ὥραν ἡ πρώτη φωνὴ ἠκούσθη, ἤκουσε καὶ αὖθις φωνῆς φθεγγομένης πρὸς αὐτόν τοιαῦτα: « ὦ » μοναχὲ ἀμόναχε, ἕως πότε ἀνευλαβῶς καὶ ἀτίμως θὰ καπνίζῃς τὴν ἐμὴν Μορφήν; » καὶ σὺν τῇ φωνῇ ἀορασίᾳ αὐτόν ἐπάταξεν. Ὡς δὲ κατελήφθη ὑπὸ τῆς ὀφθαλμίας, τότε ἐμνήσθη καὶ τῆς προλαβούσης φωνῆς, καὶ ἐγνώρισεν, ὅτι δικαίως πλέον ἔπαθε, καθότι παρήκουσεν ἐξ ἀπροσεξίας τῆς ἐντολῆς τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Πρωΐας δὲ γενομένης εὗρον αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ πρηνῇ καὶ τυφλὸν κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ διαδρόμου, ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Εἰκόνης, καὶ πληροφορηθέντες παρ' αὐτοῦ τὰ καθ' ἑκάστα μετὰ φόβου καὶ εὐλαβείας διήρχοντο ἐκτοτε ἐκεῖθεν· κρεμάσαντες δὲ ἐπὶ τῆς Εἰκόνης κανδῆλαν ἀκοίμητον διέταξαν τὸν νέον ἤδη τραπεζοκόμον νὰ θυμιάσῃ αὐτὴν μετὰ πάσης εὐλαβείας καθ' ἑκάστην ἐσπέραν. Ὁ δὲ τυφλωθεὶς Νεῖλος δὲν ἠθέλησε πλέον ν' ἀπομακρυνθῇ ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἐν στασιδίῳ παρέμεγεν ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Εἰκόνης, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν παρεκάλει μετὰ θερμῶν δακρύων τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον νὰ συγχωρήσῃ ὡς συμπαθεστάτῃ Μητρί τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ μεσίτρια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν ἐξ ἀπροσεξίας ἁμαρτίαν του. καὶ ὡς σημεῖον τῆς ἀφέσεως νὰ χαρίσῃ αὐτῷ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν του. Ἄλλ' ὅμως δὲν ἐψεύσθη τῶν χρη-

στῶν ἐλπίδων· διότι ἡ πηγὴ τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ταχίστη ἀντί-
ληψις τῶν θλιβομένων, ἡ Κυρία Θεοτόκος, κλίναςα φιλόανθρωπον
οὗς, ὑπήκουσεν εὐμένως τῆς συντετριμμένης αὐτοῦ καρδίας καὶ ἐν
μιά τῶν ἡμερῶν ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτὸν τὰ ἐξῆς, φωνήσασα ἐκ τρί-
του ἐκ τῆς Εἰκόνης οὕτως: « ὦ Μοναχέ, εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου
πρὸς με, καὶ ἔσο συγχωρημένος καὶ βλέπων ὡς τὸ πρότερον· ἀ-
νάγγειλον δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐνασκουμένοις πατράσι καὶ συναδέλ-
φοις σου, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ μετὰ Θεὸν
τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς τῶν Ἀρχαγγέλων σκέπη καὶ βοήθεια καὶ
κραταιὰ προστασία, προνοουμένη ὑπὲρ αὐτῆς ὡς ὑπέρμαχος κυ-
βερνήτης· καὶ εἰς τὸ ἐξῆς οἱ μοναχοὶ ἅς καταφεύγωσι πρὸς ἐμέ διὰ
κάθε των ἀνάγκην, καὶ γοργῶς θέλω ὑπακούω αὐτῶν, καὶ πάντων
τῶν μετ' εὐλαβείας καταφευγόντων εἰς ἐμέ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
ὅτι Γ ο ρ γ ο ὕ π ῆ κ ο ο ς καλοῦμαι ».

Αὕτη ἡ ὑπερκόσμιος φωνὴ καὶ τὰ χαρμόсуна εὐαγγέλια ἐκ
τῆς Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου· καὶ σὺν τῇ φωνῇ ἠνεώχθησαν πάραχρῃ-
μα ὑπερφυῶς οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ τυφλωθέντος καὶ ἤδη ἀναβλέψαντος
τραπεζοκόμου Νείλου, ὅστις ἀνήγγειλε μετὰ χαρᾶς τὰ χαρμόсуна
εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς. Τότε προσῆλθον ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν
ἐμπροσθεν τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Γοργοῦπηκόου, καὶ ἡ-
χαρίστησαν Αὐτὴν μετὰ δακρύων καὶ κηρῶν καὶ θυμιαμάτων, διὰ
τὴν μητρικὴν Αὐτῆς κηδεμονίαν καὶ τὰς μεγάλας περὶ τῆς Μονῆς
ἐπαγγελίας. Πάντα ταῦτα καὶ ἰδίᾳ τὸ θαῦμα τοῦ ἀναβλέψαντος
τυφλοῦ ἀδελφοῦ διεφημίσθησαν εἰς ἅπαν τὸ Ἀγιώνυμον Ὅρος,
καὶ πλεῖστοι ἀδελφοὶ ἐξ ὅλων τῶν Μονῶν συνήρχοντο, ἵνα προσ-
κυνήσωσι τὴν χαριτόβρυτον Γοργοῦπήκοον, καὶ ἴδωσι τὸν ὁμμα-
τωθέντα, παρὰ τοῦ ὁποίου μετὰ θάμβους ἤκουον ὅσα τῷ συνέβησαν
καὶ ὅσα ἡ Κυρία Θεοτόκος τῷ εἶπεν.

Ἐκτοτε ἐσφαλίσθη ὁ μέχρι τότε πρὸ τῆς Εἰκόνης διάδρομος,

καὶ ἐπειδὴ τὸ μέρος ἦτο ἀκατάλληλον νὰ κτισθῇ Ἑκκλησία, καθό-
τι ὁ ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Εἰκόνης βλέπει πρὸς δυσμάς, ἐκτί-
σθη αὕτη κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς Εἰκόνης, τῆς θαυματουργοῦ
Γοργοῦπηκού. Ἀλλὰ καὶ εἰδικὸς ἀδελφὸς διωρίσθη πρὸς διακο-
νίαν καὶ εὐτρεπισμὸν τόσον τοῦ Προσκυνηταρίου, ἐν ᾧ ἡ ἁγία Εἰκών,
ὅσον καὶ τοῦ Παρεκκλησίου Αὐτῆς, ὁ πλέον δόκιμος καὶ εὐλαβὴς
ἐκ τῶν Ἱερομονάχων, Προσμονάριον αὐτὸν καλέσαντες, ὅστις
ψάλλει τακτικώτατα ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέραν παρακλή-
σεις ἔμπροσθεν τῆς θαυματουργοῦ Γοργοῦπηκού, καὶ καθ' οἱ-
ανδῆποτε ἄλλην ὥραν ὁπότε παραστῇ ἀνάγκη, ἢ ἔλθῃ προσ-
κυνητὴς τις. Ἐν δὲ τῇ ἐσπέρᾳ ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης
μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ ποιεῖ ὁ ἐφημέριος εὐλογη-
τὸν ἐν τῷ Καθολικῷ Ναῷ καὶ οὕτως ἐξερχόμενοι οἱ Πατέρες κα-
τὰ τάξιν ἀπέρχονται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ
Εἰκόνης, ἐνθα ψάλλεται κοινὴ παράκλησις παρὰ τῶν διατεταγμέ-
νων τῆς Μονῆς ψαλτῶν, ὁ δὲ ἐφημέριος μνημονεύει πάντων τῶν εὐ-
σεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων χριστιανῶν, προσδεόμενος καὶ ὑπὲρ εἰρήνης
τοῦ σύμπαντος κόσμου. Εἰς δὲ τὸ Παρεκκλήσιον τῆς Γοργοῦπη-
κού τελεῖται τακτικῶς δις τῆς ἐβδομάδος Λειτουργία, καὶ ὅταν πα-
ραστῇ ἄλλη τις ἀνάγκη· ἐπίσης καὶ Ἀγρυπνίαι συνήθως τελοῦν-
ται ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν. Πλεῖστα ἀναθήματα καὶ ἀφιε-
ρώματα τῶν εὐσεβῶν ἐπὶ τῆς ἁγίας Εἰκόνης μαρτυροῦσι τὰ πολ-
λὰ θαύματα Αὐτῆς, καὶ τὰς μεγάλας ἀντιλήψεις, ἃς ἐν ἐκάστη
κρισίμῳ στιγμῇ εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους ταύτην ἐνδείκνυται συμ-
παθῶς. Ἀλλὰ καὶ αἱ πολυτελεῖς καὶ ἀργυραῖ Αὐτῆς κανδῆλαι πε-
ριτράνως τοῦτο βεβαιοῦσιν, ἐξ ὧν ἕξ εἰσιν ἀκοίμητοι, ὧν τὸ ἔλαι-
ον ἀποστέλλεται κατ' ἔτος παρὰ ἕξ εὐλαβῶν προσκυνητῶν, οἵτι-
νες πολλάκις ἐλυτρώθησαν ἀπὸ ποικίλους κινδύνους, ἐπικαλούμε-
νοι τὴν θαυματουργὸν Γοργοῦπήκοον.

Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ διηγηθῇ λεπτομερῶς καθ' ἓν τὰ ἐξαισία
ὡς ἀληθῶς θαύματα, ἅτινα ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ καθ' ἑκάστην
ἡ Κυρία ἡμῶν Γοργοῦπήκοος εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους Αὐτὴν εἰς
βοήθειαν; Καθότι Αὕτη ἀναδειχθεῖσα ὡς ἄλλη Κολυμβήθρα Σι-
λωάμ, τυφλοὺς ὤμαπτωσε, χωλοὺς ἀνώρθωσε, παραλύτους συν-
έσφιγξε, κατ' ἐξοχὴν τὰς στερηούσας μητέρας ἐποίησεν, ἐκ ναυα-
γίου κινδύνου πολλοὺς διεφύλαξεν, αἰχμαλιώτους ἠλευθέρωσε,
τὰς ἀκρίδας πολλάκις ἀπεδίωξε καὶ κατηφάνισε, καὶ ἄλλας ἀπεί-
ρους θαυματουργίας ἐποίησε καὶ ποιεῖ εἰς τοὺς μετ' εὐλαβείας
καταφεύγοντας εἰς τὴν θερμοτάτην ἀντίληψιν Αὐτῆς. Ἡς ταῖς ἀ-
κοιμήτοις πρεσβείαις καὶ μητρικαῖς ἰκεσίαις Λόγε, Θεοῦ Σοφία
καὶ Δύναμις, συμπαθῶς καμπτόμενος, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστό-
λου Ἀνανίου.

Στίχ. Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέδας.
Ἀνανίαν δάλλουσι δυσσεβεῖς λίθοις.

Λεύσθη Ἀνανίας Οὐαδρίου ἡματι πρώτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Ρωμανοῦ, τοῦ ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ρωμανὸς Θεὸν Λόγον.
Ὑμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων
Μιχαὴλ ἐκ τῆς Μονῆς Ζώβης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
Λς'. Ἀγίων μοναχῶν τῶν μαρτυρησάντων ἐν

τῇ ἐνορίᾳ Σεβαστουπόλεως.

Στίχ. Τμηθεὶς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς τρισδέκα,
Χορῶ συνήφθη τῶν μοναστομαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων ἐξ Ὁσιο-
μαρτύρων ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἐξ μονασταῖ τοὺς ἐαυτῶν μανδύκας.
Ἀθλοῖς ἐρυθροκίνουσι τοῖς διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος
Δομνίνου.

Στίχ. Δεινὴν Δομνῆνος συντριδὴν σκελῶν φέρων,
Ἐποσκελισμοῦς τοῦ Σατᾶν καταισχύνει.

Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης ὁ ἠδύμολπος,
ὁ ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς ἐν τῷ Ἀθῶ μεγίστης Λαύρας
ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Γρηγόριος ὁ Δομέστικος ὁ ἐν τῇ αὐτῇ
μεγίστῃ Λαύρᾳ τοῦ Ἀθῶ ἀσκήσας, καὶ ἐν χρυ-
σοῦν νόμισμα παρὰ τῆς Θεοτόκου λαβὼν, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς Γοργούπηκίου ἀγίαις πρεσβείαις καὶ
πάντων σου τῶν Ἀγίων, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν. Πρωτός.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

-)) **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει αἱ θεόφρονες, παρὰ
)) τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀν-
)) δρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερ-
)) ὕμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐ-
)) λογητός, εἰ.

Ἰαμάτων σε, ταμεῖον ἀδαπάνητον, Γοργοῦπή-
 κοε, ἐπεγνωκότες πιστοί, ἐκ πόθου προστρέ-
 χομεν, τῇ ἀντιλήψει σου, καὶ λυτρούμεθα, παθῶν
 ψυχῆς καὶ σώματος, κατὰ χρέος σε ὑμνοῦντες.

Νόμου πλήρωμα, καὶ Προφητῶν ἐκσφράγισμα,
 ὥφθης Πανύμνητε, ἀπατεκοῦσα Χριστόν,
 τὸν κόσμον ρυσάμενον, τῆς κατακρίσεως, ὃν ἰκέ-
 τευε, πάσης ἀνάγκης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε
 προσκυνοῦντας.

Ἐξέρρύη σου, ὡς ὑετός οὐράνιος, ἡ χάρις ἀνω-
 θεν, τῇ ὑλικῇ σου Μορφῇ, καὶ ταύτην εἰργά-
 σατο, νεφέλην ἔνθεον, ἐπιρραίνουσαν, διὰ παντός
 τοῖς πέρασι, τῶν θαυμάτων τὰς ψεκάδας.

Στόμα ἡνοιξας, καὶ ἄφεςιν ἐβράβευσας, Γοργο-
 ὑπήκοε, τῷ ἀπειθήσαντι πρίν, τῷ σῷ ἐπιτάχ-

ματι· ὅθεν γενόμενος, ἔνθους Πάναγνε, Δαυϊτικῶς
ἐξήγγειλε, τὰς ἐνθέους σου αἰνέσεις.

Qὺς ὑπέρλαμπρον, λαβίδα καὶ πυρίμορφον, Γορ-
γοῦπήκοε, τὸν Χαρακτῆρα τὸν Σόν, πλου-
τοῦντες τῷ ἄνθρακι, τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καθαιρό-
μεθα, τὸν νοῦν καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ ἀπάσας τὰς
αἰσθήσεις.

Κ α ν ὡ ν. Δεύτερος.
Θεοῦ συγκατάδασιν...

Kωφοῖς ὡς εὐήκοος, παραμυθία Γοργοῦπήκοε,
τὸ ἀκούειν παρέχεις, καὶ τοῖς φωνοῦσί σε
θαλαττεύουσι, καθοδηγὸς ἀσφαλῆς ἀναδέδειξαι· ὅ-
θεν ὑμνοῦμεν αἰεὶ, σέ τὴν τοῦ Λόγου σκηνήν.

Eλαία κατάκαρπος, τῇ γεωργίᾳ τῆς προμηθείας
σου, ἡ Εἰκὼν σου ἐδείχθη, Δοχειαρίου ἐν τῇ
Μονῇ ἀληθῶς, τοῦ γὰρ ἐλαίου τῆς ἰσῆς ἰλαρότη-
τος, κατατρυφῶμεν αἰεὶ, οἱ προσκυνοῦντες ἐϋτήν.

Δ ὁ ξ α.

Pληγὴν τὴν ἀρχέγονον, τοῦ Πρωτοπλάστου
Ἀδάμ ἰάτρευσας, τῇ κλήσει Σου Κόρη,
καὶ νῦν ἀρτίως Γοργοῦπήκοε, πληγῆς ἀκρίδος ἐρ-
ρύπτω ὑποὺς ψάλλοντας· εὐλογημένη σὺ εἶ, ὡς σω-

τηρίας ἀρχή.

Κ α ι ν υ ν .

Η νώρθωσας Δέσποινα, τοὺς συντριβέντας ἡ-
μᾶς τοῖς πάθεσι, τὸν τοὺς κατέρραγμένους,
ζωοποιοῦντα κυοφορήσασα· διό καὶ νῦν παραδόξως
συνέσφιγξας, τὸν συσχεθέντα Ἀγνή, παραλυσία
δεινῇ.

Κ α τ α β α σ ί α .

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει·

Κ α ν ὡ ν . Π ρ ῶ τ ο ς .

ᾠ δ ῆ Η' . Ὁ Εἰρμός .

-)) **Π** αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
-)) **Θ** εοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού-
-)) μενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἁ-
-)) πασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
-)) τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
-)) αἰῶνας.

Ε νώριμον τοῖς πᾶσι βουληθεῖσα, ποιῆσαι τῆς
πρὸς ἡμᾶς σου ἀγαθότητος, πλοῦτον τὸν ἀ-
κένωτον, βρύσιν τὴν πολύρρυτον, τὴν ἱερὰν Εἰ-
κόνα Σου, καθάπερ ἥλιον, ἀνέδειξας ἀστράπτου-

σαν κόσμῳ, αἰγλήν χαρισμάτων, εἰς φαῦσιν Ὁρθοδόξων.

Εἴδραμεν εἰς ἅπασαν τὴν κτίσιν, ὁ φθόγγος Θεογεννήτορ τῆς Εἰκόνοσ Σου· νόσοι γάρ ἐλαύνονται, πάθη θεραπεύονται, καὶ στεῖραί τε καὶ ἄτεκνοι, μητέρες δείκνυνται, τῇ σῇ Γοργοῦπήκοε κλήσει, καὶ ἐπιφοιτήσει, τῆς θείας δωρεᾶς σου.

Ρέει εἰς χειμάρρους ἀμβροσίας, ἀφθόνως ἐκ τῆς Εἰκόνοσ σου Θεόνυμφε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, χάρις πλουσιόδωρος, καὶ ὥσπερ πόλιν ἔνθεον, τὴν θείαν Ποίμνην σου, ἀρδεύει καὶ εὐφραίνει ὑμνοῦσαν, καὶ ὑπερυψοῦσάν σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Αἰκλυστον λιμένα Θεοτόκε, καὶ πύργον σε σωτηρίας καὶ ὑπέρμαχον, κυβερνήτιν ἄριστον, οἰκονόμον ἔνθεον, καὶ κλίμακα ἀνάγουσαν, πρὸς τὰ οὐράνια, Μονὴ Δοχειαρίου εὐροῦσα, ἄδει χαρμοσύνως, τὰς σὰς θαυματουργίας.

Στάζουσιν αἱ χεῖρές σου Παρθέγε, αὐλῶς ὥσπερ ἄρώματα πολύτιμα, τῆς εὐεργεσίας σου, μέλι τό θεόβρυτον, γλυκαῖνον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκβοώντων σοι· Σὺ εἶ Γοργοῦπήκοε σκέπη, καὶ φωταγωγία, τῶν σέ ὑμνολογούντων.

ΚΑΝΩΝ. Δεύτερος.

Ἑπταπλασίως κάμινον...

Πόνιμον γῆν καὶ πῖονα, τὴν Εἰκόνα σου ἔδειξας,
θείας ἐνεργείας φέρουσιν ἀσάχυνας, ἐξ ὧν
οἱ μετέχοντες, καθαίρονται καὶ ἄγονται, πρὸς τε-
λειωτάτην πολιτείαν βοῶντες: οἱ Παῖδες εὐλογεῖ-
τε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, τὴν μό-
νην Θεοτόκον.

Εκ στείρευούσης βλάβστημα, εὐθαιλέστατον λάμ-
ψασα, Κεχαριτωμένη παντουργῶ βουλήματι,
στειρῶν διαλέλυκας, τὸ ὄνειδος Πανάμωμε, καὶ
τοῖς ἐκβοῶσι, τὴν σὴν χάριν παρέχεις, φωτὸς χαῖ-
ρε δοχεῖον, φθορᾶς χαῖρε ἢ λύσις, χαῖρε τῶν σῶν
προσφύγων, ὀξεία προστασία.

Ρύσιν φθορᾶς ἐξήρανας, τῇ ἀφθόρῳ κωήσει
σου, καὶ ἀθανασίας τὰς πηγὰς ἠνέωξας· διό
ρύσιν ἔστησας, αἱμάτων ἐκ τοῦ στόματος, τοῦ
σαὶ προσελθόντος, καὶ θερμῶς ἐκβοῶντος· βυθὸς
χαῖρε θαυμάτων, νοσοῦντων χαῖρε ἄκος, χαῖρε
τῶν τεθλιμμένων, ἀναψυχὴ βεβαία. **Μόξα.**

Αγλαομόρφῳ βλέμματι, καθορώσα τοὺς δού-
λους σου, καὶ φωνῆς τῆς τούτων εὐμενῶς ἀ-

κούσασα, τὸν παῖδα ἰάτρευσας, Παρθένε τῆς τυ-
φλώσεως, καὶ τῆς ὀφθαλμίας ἐλυτρώσω ταχέως,
τὸν πίστει προσπεσόντα, τῇ σεπτῇ σου Εἰκόνι,
τῇ ῥῶσιν χορηγούσῃ, τοῖς σέ ὑπερυψοῦσι.

Καὶ νῦν.

Σεσαρκωμένον τέξασα, τὸν Ἀσώματον Ἀ-
χραντε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰᾶσαι τοὺς
μώλωπας· ὀφθειῖσα κατ' ὄναρ γάρ, τὸν ἱερέα ἑ-
πλησᾶς, χάριτος πολλῆς, καὶ ἀληθοῦς θυμηδίας·
τὴν τούτου γάρ συμβίαν, θανατηφόρου νόσου, ἐξ-
ἡγείρας ὑμνοῦσαν, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Καταδασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Καὶ νῦν. Πρῶτος.

Ὡδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

-)) **Α**γία γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
-)) **Α**λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ,
-)) αἰῶνων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πα-
-)) νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
-)) παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἄγγελοι τὸν θεῖόν σου Χαρακτῆρα, περιδεῶς δοξάζου-

σι, τοῦτον ὁρῶντες Παρθένε, κεκοσμημένον τῇ δόξῃ.

Γ "δε εὐμενῶς, ἰλέω σου ὄμματι Γοργούπηκοε,
εἰς τὴν περιούσιον, ἣν ἡρετίσω κληρονομίαν
σου, καὶ ἱερόν ἁγίασμα ταύτην τὴν Μάνδραν
σου, δεῖξον Κόρη, ἐν ἣ κατεφύτευσας, ὥσπερ
κρίνον τὴν θείαν Εἰκόνα σου.

"Ανθρωποι παρίστανται μετὰ φόβου, τῇ ἱερᾷ Εἰκόνι σου,
καὶ σὲ ὕμνουσι Παρθένε, πᾶσαν καρπούμενοι χάριν.

Μ άστιξι τῆς σῆς, ἀχράντου δυνάμεως, Γοργο-
υπήκοε, ἰσχυρῶς ἐλαύνονται, τῶν ἀκαθάρ-
των πνευμάτων φάλαγγες, καὶ πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, ἔφοδος τρέπεται, καὶ ἀγάπης, τοῖς δεσ-
μοῖς συνέχεται, τῆς σῆς Ποίμνης Ἀγνή ἢ συγ-
κρότησις.

"Αὔλοι οὐσίαι ἄνω ὕμνουσι, τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν,
κάτω ἡμεῖς δὲ Παρθένε, τὴν σὴν Εἰκόνα τιμῶμεν.

Ὡ λη παμφαῆς ὡς ἄδυτος ἥλιος, ὅλη ὑπέρλαμ-
πος, ὡς ἶρις πολύχρωμος, καὶ ὡς ἐλπίδος
πυρσὸς ἀκοίμητος, Μορφή σου ἡ ἐνσώματος ὁρᾶ-
ται "Αχραντε, τοῖς ἐκ πόθου, ὡς Γοργούπήκοον,
ἀνυμνοῦσι τὴν σὴν ἀγαθότητα.

"Ανωθεν μὴ παύσῃ τοῦ ἐποπτεύειν, ἡμᾶς Γοργούπηκοε,

τοῖς ἀκλινῶς πεποιθόσι, τῇ ἀρραγεῖ σου πρεσβείᾳ.

Υψωσον ἡμᾶς, ἐκ πάσης φαυλότητος, Γοργοῦ-
πήκοε, καὶ τοῦ στεναγμοῦ ἡμῶν, ἐν ἐπελ-
θούσῃ ἀνάγκῃ ἀκουσον, καὶ προστασία ἕτοιμος,
τῷ τῆς ἐξόδου καιρῷ, καὶ ἐν ὥρᾳ, κρίσεως ἐμ-
φάνηθι, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν τοῖς ἰκέταις σου.

Κ α ν ὠ ν. Δεύτερος.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός...

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Γοργοῦπηκόου τὴν ζωηφό-
ρον χάριν.

Ισχὺν τοῖς ἀσθενέσι διαπαντός, καὶ τοῖς πάσχου-
σι Κόρη ἀνάκλησιν, καὶ χαρμονήν, τοῖς κε-
κακωμένοις ἐν θλιβεροῖς, καὶ πᾶσιν ἀγαλλίασιν,
ὡς τῆς αἰωνίου χαρᾶς πηγή, παρέχεις καθ' ἐκά-
στην, τοῖς πόθῳ ἐκζητοῦσι, Γοργοῦπήκοε τὴν χά-
ριν σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς μόνης Θεοτόκου, τὰς θείας
ἐνεργείας.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἐν τῷ Σινᾷ, κατὰ τὸν
τοῦ Θεοῦ τὰ ὀπίσθια, συμβολικῶς· νῦν ἡ-
μεῖς ὁρῶντες πανευλαβῶς, τῆς σῆς ἀχράντου ὁ-
ψεως, πρόσωπον Παρθένε τὸ γαληνόν, Εἰκόνι γε-

Ἐξαποστείλας αὐτόν.

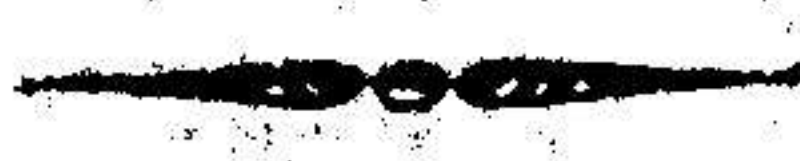
Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ος θησαυρόν ἐλέους, καὶ τῶν πιστῶν καταφυγή, Γοργοπήκοε Κόρη, πάσης ἀνάγκης καὶ ὀργῆς, ῥῦσαι τοὺς πίστει τιμῶντας, ὡς τοῦ Θεοῦ σε Μητέρα.

ω. εὐχόμενος νοκότες

Ἐπεὶ οὖν. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μονὴ ἡ περιώνυμος, Δοχειαρίου σκίρτησον, κατέχευσα ἐν τοῖς κόλποις, ὡς πρυτανεῖον χαριτών, Εἰκόνα τὴν πανσέβαστον, τῆς μόνης Θεομήτορος, ἧς τὰς δυνάμεις βλέπουσα, ἀνύμνησον εὐχαρίστως, τὴν σὲ ἀπαύστως φρουροῦσαν.

Εἰς τοὺς αἶνους

Ἰστώμεν. Στίχ. Δ'. Καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα.

Στιχηρὰ Πρὸςόμοια. Ψᾶλος. Α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων

Ασματικῶς συνδραμόντες, παῖνῃ γυρίσωμεν, οἱ τῆς Μητρὸς τοῦ Λόγου, ἀγαπῶντες τὴν δόξαν· ἰδοὺ γὰρ πλήρης δόξης πλήρης φωτός, πλήρης χάριτος ἐλαμψεν, ἡ πῶν ἀρρήτων θαυμάτων

μνήμη αὐτῆς, τοὺς πιστοὺς καθαγιάζουσα.

Αγαλλιástω εὐθύμως Δόχειαρίου Μονή, ὡς
Ἀμάλθείας κέρας, καὶ θεόρρυθτον φρέαρ, Εἰ-
κόνα κεκτημένη τὴν εὐκλεῆ, τῆς Ἀγνῆς Θεομήτο-
ρος, ἐξ ἧς τρυφὴν καρπούμενη πνευματικὴν, τὴν
Θεοτόκον δοξαζέτω αἰεί.

Πεποικιλμένη Παρθένε ὑπερφυέσιν αὐγαῖς, γορ-
γῶς αἰεὶ προφθάνεις, πανταχοῦ καλουμένη,
καὶ ῥύη συμπτωμάτων ἐκ δυσχερῶν, πειρασμῶν
τε καὶ θλίψεων, Γοργοῦπήκοε Κόρη τοὺς εὐσε-
βῶς, προσιόντας τῇ πρεσβείᾳ σου.

Τὴν μεγαλόδωρον χάριν καὶ πολυχεύμονα, τῆς
σῆς προμηθεστάτης, πρὸς ἡμᾶς προστασίας,
ῥοδαῖς Γοργοῦπήκοε μυστικαῖς, μεγαλύνομεν πάν-
τοτε, ἀλλὰ μὴ παύσῃ Παρθένε ἀποπληροῦν, τὴν
πρὸς ἡμᾶς ἐπαγγελίαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν Ἦχος Πλάγ. Α'.

Τῶν δωρεῶν σου οἱ κρουνοί, Θεοτόκε πελαγίζον-
τες, τῆς Ἐκκλησίας τὰς αὐλακὰς μεθύ-
σκουσι, σὺ γὰρ ὡς ποταμός τοῦ Θεοῦ, οὐ μόνον
τὴν τῶν πρωτοτόκων εὐφραίνεις πόλιν, ἀλλὰ καὶ
τὴν περίγειον λῆξιν, πολλαχῶς εὐεργετεῖς. Ὡ

τῆς θερμῆς ἐπισκοπῆς Σου! πᾶσι γὰρ ὁξέως βοη-
θεῖς, ἐπικουφίζουσα τῶν καρδιῶν τὸν πόνον. Διό
ὑπερύμνητε, τὴν φωνὴν ἡμῶν ἐνωτίσθητι, καὶ
σῶσον τὴν ποίμνην σου, πάσης περιστάσεως.

Δοξολογία Μεγάλη· καὶ τό.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος Α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης...

Ως θεόβρυτον κρήνην τῶν αὐλῶν χαρίτων σου,
τὴν θαυματουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε
πλουτίσαντες, ἐκ ταύτης τῶν θαυμάτων τὰς ῥο-
ὰς, ἀντλοῦμεν δαψιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ· σὺ γὰρ
Γοργοῦπήκοος βοηθός, πέλεις τῶν ἐκβοώντων
σοι: Δόξα τοῖς σοῖς χαρίσμασιν Ἀγνή, δόξα τῇ
παρθενίᾳ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκ-
φράστῳ προνοίᾳ Ἀχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Ὑπερέα, οἱ Μακαρίσμοι, καὶ οἱ
Κανόνες: ἡ Γ'. ᾠδὴ τοῦ Δ'. Ἦχου,
καὶ ἡ ΣΤ'. τοῦ Πλαγ. Δ'.

ᾠδὴ Γ'. Τοὺς Σοὺς ὕμνολόγους...

Ο λόγος σου ἱαμα ἐδείχθη, ὡς δρόσος Ἀγνὴ
ἑωθινή, τῷ παιδευθέντι Δέσποινα, τῇ ράβδῳ
τῶν κριμάτων σου· τὸ γὰρ ὄρᾱν ἀπέλαβε, καὶ
τὴν σὴν χάριν ἐκήρυττεν.

Μ᾽φάψασα οἰᾶ περ λυχνίαν, ἐπτάφωτον ὄντως
καὶ λαμπράν, τὴν ἱερὰν Εἰκόνα σου, φωτα-
γωγεῖς τοῖς θαύμασι, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν,
Γοργοῦπήκοε Δέσποινα.

Πλήρης ἀγαθῶν πλήρης ἐλπίδος, πλήρης εὐ-
σπλαγχνίας καὶ στοργῆς, ἡ θεία σου ὑπό-
σχεςις, πέλει Γοργοῦπήκοε, τοῖς ἀφορώσι πάν-
τοτε, τῇ ἀρωγῇ τῆς προνοίας σου.

Η χάρις τῆς θείας σου Εἰκόνας, διέδραμεν
ὥσπερ ἀστραπή, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρα-
τα, ἀρρώστους θεραπεύουσα, καὶ τὰς ἀτέκνους
Ἀχραντε, εὐτέκνους ἀποδεικνύουσα.

ᾠδή ΣΤ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ...

Μύρον Παρθένε τό ζῶν, ὑπερφυῶς σωματώ-
σασα, ἀλάβαστρον νοητόν, τήν θείαν Εἰ-
κόνα σου, τῇ Ποίμνῃ σου ἔδειξας, δωρεῶν ποικί-
λων, τήν ὁσμὴν ἀρωματίζουσαν.

Οραία σου ἡ Μορφή, ἡ ὄψις σου γαληνόμορ-
φος, τό ὄμμα σου ἱλαρόν, τό στόμα μελίρ-
ρυτον, ὅλη εὐπροσήγορος, ὅλη φωτοφόρος, ἡ Εἰ-
κὼν σου ὦφθη Ἀχραντε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τόν ποταμόν ἀναβλύζου-
σα, ξηραίνεις διὰ παντός, νοσημάτων βόρ-
βορον, καί ἀγόνων στείρωσιν, λύεις καί κινδύνων,
διασώζεις τοὺς καλοῦντάς σε.

Καὶ γυν. **Σ**υμπάθειαν μητρικήν, Γοργούπήκοε ἔχουσα,
ἐπέστης αὐτοφανῶς, καί τόν παῖδα ἔσω-
σας, ὦ τῆς προμηθείας σου! τῆς αἰχμαλωσίας,
προφανῶς τοῦτον φωνήσασα.

Ἀπόστολον καὶ Εὐγγέλιον,

ζήτει τῇ ΚΑ'. Νοεμβρίου.

Ἀπολύτικον, ὅρα σελίς 53.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ἦχος πλ. Δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ...

Τῇ ἁρωγῇ σου Θεοτόκε καταφεύγοντες,
ὡς εἰς λιμένα γαληνότατον σωζόμεθα,
ἐκ κινδύνων πολυτρόπων καὶ νοσημάτων,
σὺ γὰρ ὦφθης βοηθός Γοργοῦπήκοος,
τοῖς πιστῶς προσπτυσσομένοις τὴν Εἰκόνα σου,
καὶ βοῶσί σοι: Χαῖρε κόσμου ἀντίληψις.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Χάριν ποριζόμενοι ἀληθῇ, ἐκ τῆς σῆς Εἰκόνοσ,
Θεοτόκε διαπαντός, ταύτην προσκυνοῦμεν,
καὶ σέ ὑμνολογοῦμεν, ἡμῶν ὡς προστασίαν Γορ-
γοῦπήκοε.

Κοινοῦ νεκρόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...

Δίστιχον.

Ἀκουσον καὶ δέξαι τὴν δε μελωδίαν

Ἦν σοι Γεράσιμος Παρθένε ὑφαίνει.